

RubriekenBlz.

1. Woord van de redactie	2
2. Onze soldaten schrijven	3
3. Technisch hoekje	4
4. De natuurbeschermers	5
5. Ons maandelijks portretje : Frans Van den Heuvel	6
6. Open gedichtjes : Hof-spionage	11
7. Grasduinend de Schakel door	12
8. Bij een afscheid	13
9. Voceri : de klaag- en doden- zang in Korsika	15
10. In	17
11. Breendonk vroeger en nu	19
12. Schuin bekeken	22
13. Het Nederlands	23
14. Sociale rubriek	25
15. Verenigingsleven	
- 't Schuur	26
- Kultuurkring	27
- Vereniging voor gehandicap- ten "En toch schijnt de zon"	29
16. Fotograferen met Jan	31
17. Denksport	33
18. Sportvaria	
- Voetbal	36
- Wielrennen	38
19. Dagklapper	39
20. Medewerkers	45

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders. Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller ons bekend is. Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

MAANDELIJKS PORTRRET

"Al vloekend bad ik tot God", is de "point final" van Frans Van den Heuvel wanneer hij mij vertelt hoeveel schrik hij uitstond toen hij in 1944 door Engelse vliegtuigen werd beschoten. Hij was pas thuis vertrokken, op weg naar de melkerij te Londerzeel om zijn dagelijks rantsoen melk te gaan halen. "Ik liet paard, kar en al wat er bij was in de brand - hier bijna letterlijk - en kroop in een rioolpijp onder de steenweg. De kogels floten rond mijn oren. Ik voelde nauwelijks dat ik in een "natte" gracht terecht gekomen was !"

Frans zit op het ogenblik, dat hij die woorden uitspreekt niet meer in zijn zetel, waar hij reeds meer dan een uur op een pittige Ernest Claes-wijze zijn levensgeschiedenis uit de doeken doet. Hij ziet alles zo goed in zijn geheugen terug verschijnen dat hij niet kan nalaten plat op de grond te gaan liggen om niet alleen met woord maar ook met de daad zijn verhaal kracht bij te zetten.

...

Een harde schors, met diepe groeven die van jaar tot jaar nog dieper worden. Ruw en haast kleurloos, onvergaanbaar. Een ondoordringbare korst, een omhulsel dat reeds zoveel jaren regen, storm, koude en hitte weerstond. Onder deze schors is alles week als boter, zo zacht dat men nauwelijks nog weerstand ondervindt. Een kruin, zo groen, zo jong nog. De boom lijkt nauwelijks geplant. Een wilg tussen de wilgen. Een wilg zoals wij er in onze streek honderden aantreffen, buigzaam maar niet gemakkelijk te breken.

...

Frans Van den Heuvel - "Tales Frans" wordt hij ook vaak genoemd - is de ijzersterke man met ogen die als kogels op U toekomen, wanneer hij in actie is getreden, wanneer hij gelanceerd is. Zo zie ik hem voor mij zitten, de man die nu reeds enkele jaren gepensioneerd is. Ik schrijf opzettelijk niet "op rust gesteld", want een Van den Heuvel zal nooit rust kennen...

In 1969 stopte de melkboer Frans Van den Heuvel met zijn werkzaamheden in de pottenbakkerij Janssens te Niel. Vijf jaar lang is hij nog werkzaam geweest in deze nijverheidstak. Maar steeds denkt hij

terug aan die vele jaren dat hij onverbrekkelijk verbonden was met het heerlijke witte vocht dat men melk noemt. Frans en melk zijn één begrip geworden.

Toen onze geïnterviewde als eersteling in het gezin Andreas Van den Heuvel-Rosalie Van Assche werd geboren, was er buiten de melk die hij gretig naar binnen speelde van dit vocht nog niet veel sprake. Zijn ouders oefenden in de verafgelegen Bessemstraat, die toen nauwelijks een veldweg was, een klein landbouwersbedrijf uit. In deze gezonde omgeving, tussen knoestige wilgenstronken, werd Frans een sterk en gezond kereltje dat dagelijks met veel moed de verre weg naar de dorpsschool te Breendonk aflegde. Meermaals kwam meester Moeyersoms, die samen met Frans studiejaar na studiejaar opsteeg, vader Andreas bezoeken om hem te overtuigen dat Frans moest verder studeren. Hij zal schitterende uitslagen behalen, voorspelde de meester. Tevergeefs echter, het klein landbouwersbedrijf en de harde oorlogsjaren lieten niet de weelde van een zoon-student toe, zodat Frans op dertien-jarige leeftijd thuis kon blijven om samen met vader de zware landbouwersstiel uit te oefenen.

Een zware storm kan een sterke boom definitief van richting doen veranderen. Plotseling gaat hij in een andere en blijvende richting groeien.

In 1920 komt Frans als melkophaler uit deze storm. Nauwelijks zestien jaar, begint hij aan zijn dagelijkse ronde bij de landbouwers uit de omgeving. Klokke vijf uur vertrekt hij om, met paard en kar en in weer en wind, het witte vocht in de zware kannen te verzamelen en zo naar de melkerij Vergalen in Londerzeel te voeren. De zware vrachten die hij dagelijks op de kar moet plaatsen doen hem soms buigen als wijmen. Buigen wel, maar niet breken.

Wanneer hij in 1924 het vaderland van een soldaatje uit de Bessemstraat moet gaan voorzien dient vader Van den Heuvel in te springen. Het melkbedrijf is immers reeds zo uitgebreid dat ook broer Jan een tweede melkronde op zich heeft genomen.

"Geen soldaat zat ooit zo rap in 't cachot als ik", beweert Frans met ogen die reeds onmiddellijk blijk geven dat er iets vrolijks gaat volgen. "Wij waren nauwelijks een kwartiertje in de kazerne toen wij reeds eten aangeboden kregen ! Aardappelen met water. Onze maag, nog volgepropt van thuis, kon dit voedsel nog niet lusten. Wat ik toen nog niet wist - ik kende de reglementen van de "Armee Belge" immers nog niet - was dat "eten" ook dienst was. Prompt vloog ik de doos in. En ik, die nauwelijks wist hoe een soldaat er uitzag !"

Niet alleen kannen en melk heeft Frans in zijn loopbaan ontmoet. In 1931 besloot hij zijn eigen nestje te bouwen. In de Groenstraat had hij zijn lief meisje "Manske" Tierens gevonden die bereid was met hem het harde leven te delen. De Bessemstraat werd vaarwel gezegd. Hij en zijn vrouwtje zouden zich definitief op de Veurt vestigen. Van daaruit bracht hij dagelijks enkele duizenden liter

melk naar Londerzeel. Ontoegankelijke winterse wegen, onguere weders, koppige of zieke paarden, ongelukken en tegenslagen in beroep en huisgezin, dit alles maakte van hem een harde schors met een mild karakter. Thuis vond hij het geluk bij vrouwtje en drie kinderen die voor hem het nodige contrast vormden met zijn harde beroep.

In 1940 brak de oorlogstorm los. Frans, die niet graag de melk vaarwel zei, moest met lede ogen aanzien, dat door allerlei omstandigheden aan zijn melkronde een einde kwam. En opeens zie ik op zijn gezicht een trek die ik nog niet bemerkt had: droef en toch hardnekkig. De vechter is nog steeds in hem erkenbaar.

"Dan maar iets anders begonnen", oordeelde hij. En terug valt zijn gelaat in een andere plooi, wanneer hij begint te vertellen dat hij van Fieke Teck uit de Groenstraat een handelsregister kon overnemen om melk te verkopen. De rollen waren nu omgedraaid. Nu ging hij zelf om de melk naar Londerzeel en verkocht ze in Breendonk.

Wie herinnert zich niet het klassiek geworden melkkarretje van Frans Van den Heuvel waar hij tot 1949 - toen kocht hij zijn eerste auto - de Breendonkse straten afreed. "Het was eigenlijk een bakkerskar" zegt Frans, "die ik in Willebroek bij de bakkerij "De Kilo" voor een appel en een ei kon kopen".

Vier oorlogsjaren lang heeft Frans melk met zegeltjes verkocht: een beroerde tijd. Armoede vierde toen hoogtij. Met een voldane trek vertelt hij dat hij steeds de meest noodlijdenden, de kleine kinderen en de zieken getracht heeft te helpen. Helaas, het was de tijd van de "Fluitjesmelk".

Op de vraag wat die naam eigenlijk betekent, antwoordt hij prompt, dat het hier om afgeroomde melk gaat. De afromerstoestellen van toen hadden een afloop in de vorm van een toeter of fluitje. Daar deze afgeroomde melk uit dit fluitje kwam, werd ze door de Breendonkenaars alzo gekerstend. "Fluitjesmelk", aldus Frans, "was voor gezonde mensen een gezonde drank!"

Méer dan een uur nog vertelt Frans van zijn rijkgevulde loopbaan. "Boeken zou ik kunnen schrijven, zo zegt hij woordelijk.

"In de Groenstraat, juist voor "Feles Sus" duikelde ik eens met "paard kar en alle kannen in de toenmalige put. Mijn paard was plot-seling geschrokken door het lawaai van een brouwersauto die daar "stond te wachten om de mannen van "Feles" voor een steenkarwei op te halen. Men was toen juist de eerste mouterij aan 't bouwen. Ijskoud was het water. Mijn eerste zorg was het paard te redden. Met "behulp van de geburen werd daarna de rest naar boven gebracht. Voor-"dien had ik echter eerst mijn paard in 't warm gereden, want dat "was het voornaamste. Met geleende kleren trok ik dan naar Londerzeel. "Tijd om naar huis te rijden had ik niet. Elke minuut was kostbaar".

Mijn not's liggen ergens verdwaald tussen een lekkere pint ...bier en de zetel waar ik Frans zie zitten. Zijn gelaat en zijn blik lossen mij niet meer.

...

Ik wil een vraag stellen over de jaren 1890 en over de koude en harde winter die toen geschiedenis maakte. Plots begrijp ik dat niet zijn vader voor mij zit ...die heb ik zo goed gekend. Twee personen..... een beeld : de vader en de zoon die toch zo wonderwel op elkaar gelijken...De appel valt niet ver van de vader.

...

"Biddend en vloekend" zo heeft Frans mij zijn leven uitgebeeld. Het heeft mij goed gedaan te kunnen luisteren naar iemand die dikwijls gebogen heeft, maar nog niet gebroken is.

Frans, "Bomen sterven staande" is geen gezegde van mij. Een boom als U zal echter blijven leven, zal de geschiedenis ingaan, zodat men U in "iemand" zal terugzien. Elke wilg gelijkt immers op een andere, maar elke andere is geen wilg

A. Desmedt.

...

BREENDONK VROEGER en NU

Hier volgt dan het laatste schuifke van de straatnaambeschrijving :

MOLENPLEIN :

Deze naam brengt ons de genoemde molen, die slechts op korte afstand daar vandaan heeft gestaan, in herinnering.

MOORSTRAAT :

Volgens de verzamelkaart van het kadaster, dd. 1819, MOERSTRAAT genoemd, wat de herkomst van de naam meteen duidelijk verklaart. Het gaat hier inderdaad om een straat die - jaarlijkse overstromingen wesen erop - laag gelegen is en haar moerassige oorsprong bezwaarlijk kan verbergen. Haar verlenging, nl. PULLAAR, dat komt van peel = poel, zinspeelt, zoals wij reeds vroeger zagen, eveneens op waterzieke en modder-oorsprong.

PASTOOR SOMERSLAAN :

Deze naam is als huldeblijk bedoeld aan een der merkwaardigste herders van de parochie.

PEETERSTRAAT :

Werd volgens de kadasterkaart, dd. 1819, Veurtweg genoemd. De huidige naam van deze grensstraat is deze welke Tisselt er waarschijnlijk sedert lang aan gegeven heeft.

Volgens oude (Tisseltse) archiefstukken heette de straat RUE SAINT PIERRE. Recenter officiële akten spreken van St. Pieterstraat. Waarschijnlijk werd de naam door verkeerde orthografie vervormd tot St. Peeterstraat om uiteindelijk, nadat de oorsprong vergeten was, Peeterstraat te worden.

Hiermede is een misverstand opgelost volgens welk het hier zou gaan om een straat genoemd naar een zekere Peeters. De thesis, als zou het toch een familienaamafleiding zijn, wordt bovendien ontzenuwd door het feit dat noch in Breendonk - behoudens de jongste tijden - noch in Tisselt de straten naar een persoon werden genoemd.

PROVINCIELAAN :

Werd volgens de kadasterkaart, dd. 1819, VISSENHOLDREEF genoemd, klaarblijkelijk naar de nabijgelegen visputten.

De huidige naam - die in de volksmond afgewisseld wordt met Temsesteenweg (baan die via Liezele, Puurs, Bornem en de brug over de Schelde naar Temse leidt) - werd waarschijnlijk gegeven omwille van het feit dat deze laan, althans in haar verlenging, zich uitstrekt over drie provincies, nl. Brabant, Antwerpen en Oost-Vlaanderen

PULLAAR :

- Zie vorige bijdrage.

RIJWEG :

Naam van deze reeds in het LANDTBOEK VAN PUDERSE vermelde straat komt van het middelhoogduits rihe = lijn. Hier te verstaan als een rechtgetrokken straat. (Zie Dendermondsesteenweg).

SCHAAFSTRAAT :

Behoort met Groenstraat en Palingstraat (nu Breendonkstraat) tot de drie oudste straten van Breendonk. Dit lezen wij in het LANDTBOEK VAN PUDERSE.

Deze straat werd eveneens SAGESTRAAT genoemd, zoals wij vernemen van Wouters in HISTOIRE DES ENVIRONS DE BRUXELLES.

Sagen of zagen en schaven houdt, volgens J. De Vries in zijn Etymologisch Woordenboek, verband met werkzaamheden bij ontginning. Schaven komt van skabu en is gelijk aan snijden en hakken.

SINT JOZEFSSTRAAT :

Tot in 1963 officiëel Smoutmolenstraat geheten. Deze naam vindt voorzeker zijn oorsprong in de zich eertijds aldaar bevindende pletmolen, waar lijn- en sloorzaad tot olie (smout) en de resterende pulp tot veevoeder werd verwerkt.

De huidige naam, Sint Jozefsstraat, werd gegeven na het verharderen van het wegdek en is een duidelijke zinspeling op het gehucht waar deze straat naartoe leidt, nl. Londerzeel St. Jozef.

STORYSTRAAT :

De volledige naam luidt, Caroline Sherman-Story. Hij werd in zitting

van 19.1.1937 door het Breendonkse gemeentebestuur gegeven als huldeblijk aan de in 1914 overleden echtgenote van de graaf Konrad de Buisseret de Blarengien. Deze dame is in West Point (beroemde officiersschool) in de Verenigde Staten van Amerika geboren. Zij is de dochter of althans een verwante van William Sherman (1820-1891), Amerikaans officier en een van de voornaamste leiders van de Noordelingen gedurende de secessieoorlog naar wie een pantserwagentype werd genoemd die tijdens de jongste wereldoorlog vermaardheid heeft verworven.

(CYRIEL) VERSCHAEVESTRAAT :

Deze naam - eveneens gegeven in de gemeenteraadszitting van 19.1.1937 - is bedoeld als huldeblijk aan de inmiddels op 8.11.1949 in Oostenrijk overleden Vlaamse priester-dichter.

VEURT :

Voorheen DIERENDREEF genoemd. Deze naam vergt geen verdere uitleg. De verklaring van de huidige naam is evenwel moeilijker te achterhalen. De schrijfwijze gaat van VOORT over VIERT, VEERT tot VEURT.

Zoals uit de beschrijving van de Peeterstraat blijkt, was VEERTWEG de oorspronkelijke benaming van deze straat. Omtrent deze naamverschuiving hebben wij geen aanduidingen kunnen vinden.

VREDELAAN :

Benaming te beschouwen als ode aan de tussen 1940 en 1945 zo betachte vrede.

WACHTINGSTRAAT :

- Zie vroegere bijdrage.

WINNINGSTRAAT :

WINNING komt volgens Etymologisch woordenboek van J. De Vries van, "door inspanning verkrijgen van iets", hier de opbrengst van de bewerkte grond. Derhalve een straat, die omwille van de moeizaam verkregen grote opbrengst van veldvruchten der belendende velden, een zeer goede reputatie moet genoten hebben.

ZAVELSTRAAT :

Zoals geweten, werd deze straat voorheen JA(E)GERSTRAAT genoemd. De huidige naam vindt ontegensprekelijk zijn verklaring in de zandige (zavelrijke) bodem van deze straat.

Staf Vivijs.

DAG klapper

Februari

Zaterdag : 17.

Onze medewerker-portretist Jan Van Doorslaer zal als gevolg van een zware val, nog wel enige tijd buiten strijd zijn. Wij wensen hem in ieder geval het beste toe en hopen hem spoedig terug tussen onze schakelfamilie te hebben.

...

Zondag : 18.

Ook deze week werd er hier en daar nog betoogd tegen het ontwerp van wet van de Heer V.D.B. betreffende de hervormingen in ons leger. Als soldatenblad zijn we wel benieuwd hoe gans deze zaak zal aflopen zodat wij niet zullen nalaten desnoods een speciale correspondent te zenden wanneer er groot nieuws te verwachten is.

...

Maandag : 19.

Groot nieuws scheen er vandaag wel te rapen in het Centrum. Niet minder dan 33 huismoeiders kwamen samen in 't Centrum. Het onderwerp : KOKEN MET TIJDKLOK OP ELEKTRISCH FORNUIS EN IN OVEN, was wel een interessant onderwerp, vooral voor buitenhuis werkende vrouwen.

Eerder ongelukkig nieuws in de meisjesschool. Er gebeurt eerst een klein ongeval dat wel enkele nare dingen met zich meebrengt. Annemieke De Boeck verloor er het bewustzijn en diende dringend voor onderzoek naar een specialist overgebracht. Nauwelijks dit voorbij kregen we op de speelplaats een frontale botsing tussen twee knapen. Franky Bogaerts werd hier het slachtoffer en hield er enkele flinke builen en een pijnlijke wonde aan het hoofd van over. Is de voorrang van rechts soms nog niet ingevoerd op de speelplaats ?

Dinsdag : 20.

Een zwaarder ongeval gebeurde vandaag op de Molenheide. Bij het vallen van de avond kwam Cornelis De Mayer uit de Groenstraat met zijn fiets uit de aarden weg naast het voetbalveld van Oranje Boven gereden en stak ter hoogte van Sin van Fluppes, de Molenheide over. Hij werd er gegrepen door een aankomende wagen en diende voor dringende verzorging naar het hospitaal te Willebroek overgebracht. Precies of dit vernieuwde stuk van de Molenheidemoest ingehuldigd worden door een ongeval !

Ook onze autostrade wou natuurlijk niet ten achter blijven wanneer het om ongevallen gaat. De auto's van Lea Roscams uit Boom en Erik Van Damme uit Merksem vochten er een duel uit. De auto van Roscams kwam daarbij in een sloot terecht en kantelde. Van Damme werd naar het ziekenhuis overgebracht.

Daarmee hebben de autostrade-grachten hun maandelijks of wekelijks slachtoffer gekregen. Wij beginnen zo stilaan te denken dat er ergens een bepaalde aantrekkingskracht van deze grachten uitgaat.

Woensdag : 21.

Echtgenote Vic. De Maerschallck kwam te Brussel ten val en brak hierbij haar pols. De Schakel wenst haar een spoedig herstel toe.

Donderdag : 22.

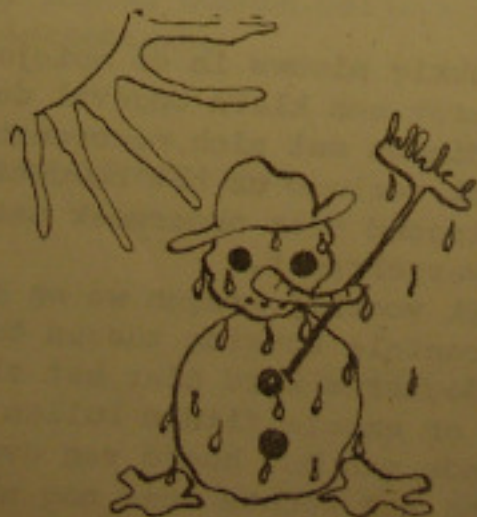
En alsof het nog niet genoeg was. Vandaag was het de beurt aan zuster Archangela. Zij sneed haar hand in een glas, zelfs zo erg dat de wonde met enkele haakjes diende gehecht te worden.

Vrijdag : 23.

Ook de laatste dag van een schoolweek ging zonder een ongeluk niet voorbij. Te Puurs in de middelbare St. Angela school brak Gerda Snackaert tijdens de turnles, haar pink. Wij hopen maar dat Gerda niet al te lang met een keiharde bokshandschoen zal moeten rondlopen.

Zaterdag : 24.

Eindelijk winter ? Wij werden wakker en zagen buiten het langverwachte witte sneeuwlandschap. De sneeuw viel nog steeds met dikke vlokken. Ook vandaag echter bewees de zon dat ze veel sterker is, want nauwelijks deed ze haar verschijning of de sneeuw verdween sneller dan iemand had verwacht. Koning Winter schijnt dit jaar maar zwakjes uit te vallen. Of zijn wij allemaal zoveel warmer geworden ?

Omdat het niet altijd met een loep moet zijn en niet steeds moet gepierd worden of er nog alle hoekjes aan zijn, vond men de leden van de Breendonkse postzegelklub, hun vrienden en kennissen bij elkaar op een gezellige dansavond. Plezier werd er in alle geval gemaakt en het financieel resultaat zal wel navenant geweest zijn.

...

Zondag 25 :

Feest in de meisjesschool ! Er werd toneel gespeeld, gedanst en gezongen. Dit allemaal door de leerlingen van de school die voor een meer dan bomvolle zaal optraden...Zelfs tot op de toegangstrap stond er volk ! Dat het een succes werd hoeven wij nauwelijks nog te zeggen.

...

Maandag 26 :

Nauwelijks is het schoolfeest voorbij of Zuster Archangela verliet Breendonk om naar Putte te verhuizen, waar ook haar zuster verblijft. We zagen haar met lede ogen gaan. Langs deze weg willen wij haar hartelijk danken voor de vele jaren trouwe medewerking aan "De Schakel" die ze elke maand met een ongekende plichtsbewustheid naar alle Breendonkse soldaten, missionarissen en abonnees buiten de gemeente opstuurde. We zullen U niet zo vlug vergeten, zuster, en nogmaals hartelijk bedankt voor alles.

...

In het Centrum kwamen weer een 40-tal vrijwilligers kostbaar bloed geven en beantwoordden alzo de oproep van het Rode Kruis.

...

Dinsdag 27 :

In de jongensschool stonden de onderwijzers en de leerlingen vandaag letterlijk in de kou. Geen mazout meer ? Toch wel, want de staking in de petroleum is immers al een tijdje voorbij. En toch laat de verwarming het steken. Wat zou de reden zijn ?

...

Woensdag 28 :

Gelukkig was het Centrum, waar de leerlingen in verwarmde lokalen voorlopig verder kunnen studeren, er nog. Een verandering en een andere sfeer moedigen misschien sommige leerlingen aan om het eens dubbel goed aan te pakken.

*

Toch spijtig dat deze maand nu reeds voorbij is. Was het een schrikkeljaar dan hadden wij een extra dagje gehad !

*
* * *

Donderdag : 1.

De lente kriebelste reeds in ons bloed wanneer wij vandaag wakker werden. Maart betekent immers de eerste lentemaand en de zon scheen reeds vroeg in onze kamer. Leve de toekomstige lente met duizenden bloemen, wij heten U nu reeds welkom.

Vrijdag : 2.

Sensatie op de levensgevaarlijke vijfhoek, Dorp, Breendonkstraat, Peeterstraat, Veurt en Molenheide. Reeds heel vroeg in de ochtend hoorde men er gerinkel van glasscherven. Een melkboer, die waarschijnlijk eens vroeg wou thuis zijn, heeft er bijna heel zijn lading afgekwikt. Ontelbare flessen melk, melk in karton en boter lagen er zomaar op de kas-
seien. Echt zonde !

Over afkwikken en kwik gesproken. Kwik en vis zijn tegenwoordig volop in de aktualiteit maar hebt U zich al eens een zeemeermin voorgesteld die vol kwik zit ? Dat moet al vast een levende thermometer zijn en welke dan nog ??

Zondag : 4.

En weeral wordt er sport beoefend door de K.W.B. De volleybalploeg haspelt onder de geel-zwarten kleuren een wedstrijd af tegen Bornem. Het wordt een vlotte 3-0 overwinning zonder discussie. Wanneer zien wij eens een match tegen Rembert of Rebels. Men moet immers hoog durven springen, ook in een volleybalploeg !

Maandag : 5.

Koude wind, regen, hagel en sneeuw. Het is dan toch waar : maartse buien en aprilse grillen. Ik geloof dat we nu aan de maartse buien toe zijn, alhoewel ik nooit goed dat verschil tussen beide begrepen heb.

Pallieter zou zeggen dat er een frisse douche uit de hemel over ons hoofd valt, wij zeggen dat het geen weer is om een hond door te jagen.

Het Breendonks rallycomité heeft een lange, zeer lange avond nodig om diverse punten aangaande de Zevende Centrumrally te bespreken. Inrichting en prijzen zijn zeker voorname punten op het programma. Vooral als men daarna langs een omweg verneemt dat de eerste prijs van deze rally zo goed als zeker een T.V. TOESTEL zal zijn ! Zeker de moeite waard om mee te dingen, ook voor de Breendonkse liefhebbers die dit jaar de gelegenheid zullen krijgen om tussen de eerste prijzen te vallen.

Dinsdag : 6.

Het ontspanningsverlof loopt ten einde. Het is ook het ogenblik om, net voor de vasten of 40-dagentijd, het er nog eens goed van te nemen. Het is karnaval voor iets en daarom zetten vele mensen de zotskap weer op.

...

Woensdag : 7.

Karnaval is weeral voorbij en de jaarlijkse vasten wordt ingezet met wij van stof zijn en tot stof zullen weerkeren.

...

Donderdag : 8.

Leden en vrienden van het Centrumkomitee leggen een ongelooflijke drukke activiteit aan de dag om reclame rond te halen, voor de volkskerze manifestatie zullen weer verschillende en diverse zaken plaats hebben die zeker te samen een parochiëel hoogtepunt moeten vormen.

...

Vrijdag : 9.

De K.W.B. gaat verder met haar dia-voorstellingen. Ook vandaag staat er een op het programma. Maurice Van Ackerbroeck geeft ons beelden over zijn vakantie in Oostenrijk. En wij...dromen reeds van ons verlof...

...

Zaterdag : 10.

Met vakantie is onze ongelukscorrespondent - of liever de man die ons de ongelukken meldt - vandaag zeker niet. Ter hoogte van "Teske" of aan het café van Louis Apers rijdt een wagen tegen een viertal gestationeerde voertuigen. De materiële schade is vrij groot. Naar men ons meedeelde zou hier sprake zijn van een bestuurder die wel eens bij het blazen een rood zakje had zien verschijnen.

...

Ergens in de richting van Wolvertem zagen we twee mensen van het rallycomité ijverig rondrijden en zoeken. Daar het vandaag nog geen rally was zijn we er van overtuigd dat het hier iets te maken had met de 7e vende Centrumrally. Toen we later vernamen dat er zelfs iets speciaals werd ontdekt, dachten we bij ons zelve: 't ja, voor een Tevetoestel moet er toch wel iets gezocht worden!

...

Zondag 11 maart :

Hendrik Aelbrecht heeft bij de rijkswacht klacht ingediend. Er zijn namelijk enkele sierstukken voor de tuin verdwenen uit zijn tentoonstellingsruimte gelegen aan de autostrade Brussel-Antwerpen. De waarde van het gestolen goed wordt geraamd op 3.000 fr. Niemand een kabouterke tegengekomen?

In het Centrum vierden de leden van de Bond der Grote en Jonge gezinnen hun jaarfeest. Na een korte voordracht over de opvoeding van onze kinderen wordt er een smakelijk etentje verorberd en duchtig prijzen verloot. Of er grote gezinnen waren konden we ter plaatse moeilijk bemerken, maar dat er veel te weinig jonge gezinnen lid zijn van deze bond, konden we met onze eigen ogen vaststellen.

Maandag : 12.

Op zaterdag 17 dezer dal in het Fort te Breendonk de jaarlijkse kruisweg geleid worden door professor André Mogenet, hoogleraar aan de UCL, Université Catholique de Louvain, lid van het verzet en gewezen politiek gevangene. De kruisweg vangt aan te 15 uur.

Dinsdag : 13 .

Zeer vroeg in de morgen - we zijn toevallig goed uitgeslapen - wordt ons in het oor gefluisterd dat eerlang de spotnaam van Breendonk zal veranderen. Een en al oor en oog is onderweg onze frank gevallen. In de wei van Teske staan immers een 50-tal ezeltjes met een prachtige wintervacht.

Wij konden het niet goed begrijpen toen we gisteren zoveel Breendonkse vrouwen ontmoetten in Willebroek. Vandaag vernamen we dat ze, langs onze K.A.V. om, een afspraak hadden bij INTERCOM-Willebroek. Zij bespraken er samen met Mevrouw VAN KERCKHOVEN het nuttig gebruik van moderne huishoudmachines : vaatwasmachine, volautomatische wasmachine, droogkast en strijkrol. Er werd van gedachten gewisseld over de voor- en nadelen en de meest voorkomende fouten die gemaakt worden bij het gebruik van deze gewaardeerde hulpmiddelen voor de huisvrouw.

Woensdag : 14.

Nogmaals iets over Breendonk, maar ditmaal niet over onze bijnaam. In een van de vorige Schakels verscheen een plannetje met nummering van de Breendonkse straten. Deze nummering verwees naar een bijgaande lijst. Ongelukkig genoeg kwam in dit lijstje een verwisseling voor tussen de Molenheide en de Meerhoflaan. Gelieve ons hiervoor te verontschuldigen en zelf correctie aan te brengen. Naar wij vernamen zouden er immers nog steeds dolenden zijn in onze gemeente.

Donderdag 15 :

We besluiten met een limerick-wedstrijd die verscheen in het rallyboekje "RECHTDOOR", uitgegeven door een rallyclub uit Strombeek. De grote winnaar van deze wedstrijd, die voor zijn poëtisch gewrocht daarbij nog de gelukwensen van Piet Theys (BRT-radio) kreeg en onze felicitaties, is een zekere Alfons Dens uit Ramsdonk. Ons reukorgaan

meent te weten dat dit Fons Dens moet zijn, oud-Breendonkenaar en bekend rallyrijder.
Zijn limerick gaat als volgt :

Er was eens een rally in Mater
Daar won toen een kei van een Pater.
Met hem reed een non
Die ook wel wat kon.....
Hun prijs kwam pas negen maand later !

....

Mede werkers

DE CLERCQ Bert
DESMEDT Alfons
DEWACHTER Staf
GOUBIN Flor
MAES Erwin
Zuster JOZEFINE
Zuster MICHAEL

SCHELKENS Carine
SCHELLEMANS George
VAN DEN EEDE Frans
VAN DER LINDE Veerle
VAN GEEL Jan
VERBRUGGEN Leon
VIVIJS Jan
VIVIJS Staf

Tekeningen : DE CALUWE Luk
SLEDESENS Ann
SMETS José

Samenstelling Dagklapper : DESMEDT Alfons
DEWACHTER Staf
Sport : VERBEECK Cois

Technische Afwerking : DESMEDT Alfons
SCHELKENS Lisette
VIVIJS Staf.